

- 4) Jos kansallisessa lainsäädännössä vahvistettu laskentatapa, jossa käytetään julkisista ostotarjouksista 21.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/25/EY 5 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa jäsenvaltioille annettua harkintavaltaa, antaa tulokseksi 5 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan laskentatapaa korkeamman hinnan, onko direktiivin tavoitteen mukaista valita aina korkein hinta?
- 5) Jos yksityiselle aiheutuu vahinkoa Euroopan unionin oikeuden virheellisestä soveltamisesta, voidaan kansallisessa lainsäädännössä säätää kyseisen vahingon korvaamista koskevasta rajoituksesta, jos tätä rajoitusta sovelletaan samalla tavoin sekä kansallisen lainsäädännön virheellisestä soveltamisesta aiheutuneisiin vahinkoihin että unionin oikeuden virheellisestä soveltamisesta aiheutuneisiin vahinkoihin?
- 6) Annetaanko julkisista ostotarjouksista 21.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/25/EY tähän asiaan sovellettavissa säännöksissä oikeuksia yksityisille eli täyttyykö siihen liittyvä edellytys, jonka perusteella valtion vahingonkorvausvastuu syntyy?

(¹) EUVL 2004, L 142, s. 12.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Augstākā tiesa (Senāts) (Latvia) on esittänyt 7.10.2019 – ZS Plaukti v. Lauku atbalsta dienests

(asia C-736/19)

(2019/C 413/38)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākā tiesa (Senāts)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: ZS Plaukti

Muu osapuoli: Lauku atbalsta dienests

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 (¹) soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maaseudun kehittämisen tukitoimenpiteitä koskevien tarkastusmenettelyjen ja täydentävien ehtojen täytäntöönpanon osalta 27.1.2011 annetun komission asetuksen (EU) N:o 65/2011 (²) 16 artiklan 5 kohdan kolmas alakohta sovellettavissa tilanteeseen, jossa hakija ei ole täyttänyt pinta-alan, jolle on haettu laidunten monimuotoisuuden säilyttämisen tukea, niittoa koskevia edellytyksiä (vaatimus, joka ylittää asetuksen N:o 1698/2005 39 artiklan 3 kohdassa säädetty pakolliset vähimmäisvaatimukset) ilman, että on todettu viljelykasvir ryhmän muutosta?
- 2) Voidaanko yhdestä rikkomisesta määrätä samanaikaisesti 27.1.2011 annetun komission asetuksen (EU) N:o 65/2011 16 artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetty seuraamus ja tämän saman asetuksen 18 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu seuraamus?

- 3) Sallitaanko 19.1.2009 annetun neuvoston asetuksen N:o 73/2009⁽³⁾ 4 ja 6 artiklassa, luettuna yhdessä 20.9.2005 annetun neuvoston asetuksen N:o 1698/2005 39 artiklan 3 kohdan kanssa, kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään, että yksi ja sama vaatimus voi olla samaan aikaan sekä pakollinen vähimmäisvaatimus että pakolliset vähimmäisvaatimukset ylittävä vaatimus (edellytys maatalouden ympäristötuen maksamiselle)?

⁽¹⁾ Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20.9.2005 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1698/2005 (EUVL 2005, L 277, s. 1).

⁽²⁾ EUVL 2011, L 25, s. 8.

⁽³⁾ Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006 ja (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta 19.1.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 73/2009 (EUVL 2009, L 30, s. 16).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka tribunal administratif de Montreuil (Ranska) on esittänyt 7.10.2019 – Bank of China Limited v. Ministre de l'Action et des Comptes publics

(asia C-737/19)

(2019/C 413/39)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal administratif de Montreuil

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Bank of China Limited

Vastapuoli: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko 24.1.2019 annetussa tuomiossa Morgan Stanley & Co International plc v. Ministre de l'Économie et des Finances (C-165/17) esitettyjä ratkaisuja soveltaa siinä tapauksessa, että sivuliike toteuttaa jossakin jäsenvaltiossa yhtäältä arvonlisäverollisia liiketoimia ja toisaalta palveluja kolmannessa maassa sijaitsevien päätoimipaikkansa ja sivuliikkeiden hyväksi?
- 2) Jos jäsenvaltiossa sijaitseva sivuliike vaatii vähennysoikeutta niiden kustannusten perusteella, joita sille on aiheutunut sen kolmannessa maassa sijaitsevan päätoimipaikan hyväksi suorittamista palveluista eli rahoitus- ja pankkipalvelujen viennistä, voiko verovelvollinen vähentää arvonlisäveron [yhteisestä arvonlisäverosta 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY]⁽¹⁾ 169 artiklan a alakohdan tai c alakohdan nojalla?
- 3) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi ja jos sivuliike voi vaatia vähennystä 169 artiklan a alakohdan nojalla, millä edellytyksillä kolmannessa maassa sijaitsevan päätoimipaikan pankkiliiketoimien voidaan katsoa oikeuttavan vähennykseen, jos liiketoimet olisi suoritettu siinä jäsenvaltiossa, jossa arvonlisäveron rasittamat kustannukset ovat syntyneet? Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi ja jos sivuliike voi vaatia vähennystä 169 artiklan c alakohdan nojalla, millä edellytyksillä vastaanottajan voidaan katsoa sijoittautuneen unionin ulkopuolelle, kun sivuliike sijaitsee unionissa ja muodostaa vain yhden ainoan oikeudellisen yksikön päätoimipaikan kanssa?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.